

[Gammelgaard]

imod deres ønske skal forhøje grundskyldpromillen eller ikke kan nedsætte grundskyldpromillen, sådan som de jo ønsker det, så synes jeg nok, at indenrigsministeren, altså kommunernes minister, ikke har gjort ret meget for at forbedre og forøge den kommunale selvbestemmelsesret.

Anders Poulsen (V):

Jeg har et supplerende spørgsmål til ministeren: vil ministeren uddybe regeringens overvejelser og ministerens egne bemærkninger om, at regeringen overvejer rammer? Det antyder ligesom, at der er mindst 2 rammer: Er det en overgrænse og en undergrænse? Ligger der i disse overvejelser og i ministerens ordvalg, at regeringen i virkeligheden overvejer en yderligere begrænsning af den kommunale selvbestemmelsesret på dette område?

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Nå ja, hvis jeg havde talt om ramme, underforstået en bundgrænse, så havde det jo givet sig selv, at jeg ikke tænkte på, at der også kunne være tale om at sætte en overgrænse. Jeg brugte med vilje udtrykket »rammer«, det er det, der indgår i vores tanker, det er en overgrænse og en undergrænse. Men derfra og til at imødekomme hr. Gammelgaards forståelige interesse for, hvad tankerne går ud på, er der et spring, og det kan man altså ikke forvente at jeg vil åbenbare i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Formanden:

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlig besvarelse af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

- Glistrup: spm. nr. 5, 10, 11, 23 og 38
- Preben Lange: spm. nr. 16-18
- Margrete Auken: spm. nr. 19
- Maisted: spm. nr. 20, 25 og 42
- Steenholdt: spm. nr. 26
- Gammelgaard: spm. nr. 28
- Tommy Dinesen: spm. nr. 29
- Askjær Jørgensen: spm. nr. 35

Karen Højte Jensen: spm. nr. 37

Ebba Strange: spm. nr. 41

Spm. nr. 5

Til *undervisningsministeren* (6/1 82) af:

Glistrup (FP):

»Hvad vil ministeren gøre for, at lærlinge-lovens administration tilrettelægges med hensyntagen til de pågældende praktikerarbejdspladser?«

Begrundelse

I gamle dage var det en selvfølge, at tekniske skoler, handelsskoler – ja endog den almindelige skole med kartoffelferie, indskrænket skolegang i høsttiden osv. – i deres tilrettelæggelse tog afgørende hensyn til de produktionsvirksomheder, hvoraf vores alle sammens velfærd og velstand afhænger.

Nu om dage har P4-poppen reduceret virksomhederne til samfundssnyltende profitjægere, som det bare gælder om at genere, således at ungdommen – de, der har lettest ved at indrette sig på ubekvem måde – og den herskende klasse af offentligt ansatte først og fremmest skal forkæles.

Skal vi mindske arbejdsløshed, udlandsgæld osv., må skeen tages i en helt anden hånd. Det er derfor af værdi at høre, om den nylig genudnævnte undervisningsminister vil klæde sig i søk og aske og f.eks. tilstå, at hendes hidtidige virke er ansvarligt for, at Agner Høj Nielsen med rette kan skrive i Berlingske Tidende den 2. januar 1982:

»De fleste arbejdsgivere har hvert år en spidsbelastningsperiode en tid af året og en mere stille periode på en anden tid af året.

Mange småmestre er i den situation, at de har for meget arbejde til én, men ikke nok til én til. Her kunne en EFG-elev være en udmærket løsning, hvis arbejdsgiveren på forhånd kunne sikre sig, at eleven ikke skal på skole i den allertravleste tid.

Men end ikke ved at spørge skolen før ansættelsen af eleven kan arbejdsgiveren sikre sig på dette punkt, tværtimod. Skolen kan vel fortælle, hvornår undervisningen er planlagt at finde sted, men af økonomiske grunde finder den endelige planlægning først sted, når skolen kender antallet af tilmeldte elever. På den måde reducerer man både undervis-